

***Fá*-magyarázat a 2002-es philadelphiai *Fá*-konferencián az USA-ban**

***Li Hongzhi*, 2002. 11. 30-án, Philadelphiában**

Köszöntelek benneteket!

„Mindkét parton szakadatlanul majomrikoltozások, könnyű csónak siklik, ezernyi sziklazátony már mögötte van.”¹ (viharos taps) A gonosz már kimerítette minden trükkjét, a *Dáfá*-tanítványok is már érettebbek lettek az acélozás által, és nem félnek, bármilyen trükkjei is vannak még. Három év, amelyben a *Dáfát* és a *Dáfá*-tanítványokat üldözte, már elmúlt, hamarosan négy lesz belőle. Ebben az időszakban sok *Dáfá*-tanítványunk, különösen a szárazföldi Kínában élő *Dáfá*-tanítványok szenvedték el ezt a gonosz üldözést, amely példa nélküli a történelemben. A terrorban, amely hazugságokból és csalásból áll, három éven át álltak ellen a szélsőségesen gonosz csapásnak és elnyomásnak, és átjutottak. Nagyszerű! Ez nem olyasmi, amit a hétköznapi emberek elérhetnek.

Ti mindannyian tudjátok, ha a szárazföldi Kínában valakit meg akarnak buktatni vagy elnyomni, bezárólag az államelnökkel, akkor még csak három napot sem tartana, amíg már nem létezik. Természetesen nem úgy gondolom, hogy a *Dáfá*-tanítványok fizikai teste gyémántból vagy acélból van. Mivel a gonosz emberek egyáltalán nem tudják megérteni a művelőket, a történelem folyamán összegyűjtött minden trükkjük, amellyel az embereket nyomják el, csak a hétköznapi embereknél működik. De a művelőknél, akik elengedik az embervilág ragaszkodását, egyáltalán nem működnek.

Természetesen a művelés közben sok tanuló rendelkezik még különböző mértékben egy hétköznapi ember szívével. Léteznek még olyanok, akik még mindig nem tanulják szorgalmasan a *Fát*. Azonkívül még sok új tanuló létezik, aki éppen elkezdte ezt. Azon tanulók számára, akiknek nagyon nagy emberi érzületeik vannak, nagyon ijesztő, amikor hirtelen egy ilyen gonosz terror és mindenütt jelenlévő csapás és elnyomás előtt állnak. Ennek az emberi szívnek az alapján az ilyen tanulók ebben a szempillantásban zavartak voltak, ebben az időben nem tudták megkülönböztetni, mi történt. De némi idő után ők saját maguk tiszta fejjel utánagondoltak ennek: „Miért tanulom én a *Dáfát*? Micsoda tulajdonképpen a *Fálun Dáfá*? Kicsoda tulajdonképpen *Li Hongzhi*?” Sokan gondolkodtak el tiszta fejjel ezeken a kérdéseken. Miután tiszta fejjel utánagondoltak ennek, világosabbá vált számukra, egy végkövetkeztetést vontak le belőle: „Amit mi tanulunk, az egy ortodox *Fá*; a *Zhen, Shan, Ren*, amelyek szerint műveljük magunkat, nem hamisak.” Azonkívül egyre tisztábban látták, hogy ennél az üldözésnél a gonosz emberek által alkalmazott összes módszer hazugság és rágalmozás, amely minden gonoszt magában foglal, semmi sem igaz belőle, ez mind trükk.

Mi a célja ennek a gonosz üldözésnek? A politikai hatalom megőrzése? Valójában egyáltalán nem. A gonosz által terjesztett szemenszedett hazugság azt állítani, hogy a *Fálun Gong* fenyegeti Kína politikai hatalmát. Hány ember kérdezett már meg engem, mi volna az igazi célja ennek az üldözésnek? Hány ember kérdezte meg a tanítványaimat: „Tulajdonképpen miért?” Csak egy bohóc irigysége miatt, csak mert hatalom van a kezében, azért képes ezt a dolgot megtenni. Ez nagyon nevetségesen hangzik, és elképzelhetetlen. Hogyan történhet meg ilyesmi az emberiségben? Ez azonban a valóság. Ez az üldözés teljesen értelmetlenül megtörtént, és pontosan ennek a bohócnak a perverz irigysége hajtja. Csak ebből az okból kifolyólag. Ez az a lényeges ok, amelyet mi itt az emberi társadalomban láttunk.

Másfelől, ha az emberek valamilyen nagy dolgot akarnak véghezvinni, tulajdonképpen nincs meg hozzá a képességük. Normális módon, ha az emberek rossz gondolatai megfelelnek a más dimenziókban levő gonosz élőlényeknek, ők ki fogják használni az emberek rossz gondolatait, hogy rosszat tegyenek, úgyhogy a gonosz élőlények el fogják érni a céljukat, ugyanakkor ezeknek az embereknek a rossz gondolataiban levő vágyak teljesülni fognak. Honnan származik tulajdonképpen egy ember gondolata? A mai tudósok azt is felfedezték, hogy nem az emberi agy a valódi eredeti forrása a gondolatoknak. Honnan jön egy ember gondolata? Minden ember azt hiszi, hogy ez abból jön létre, amit az emberi társadalomban tanult, és a saját elgondolásából. De nem ez a helyzet. Ha

egy hétköznapi embernél létrejön egy gondolat, hogy tegyen valamit, akkor az agya egyáltalán nem gondolkodott el azon hosszasan és alaposan. Sok dolognál reagál azonnal az ember; sok szót mond ki azonnal, mihelyt kinyitja a száját. Honnan származnak tulajdonképpen az ilyen gondolatok? Mi művelők mindannyian tudjuk, hogy az emberi gondolatoknak alapjában véve sok más dimenzióban létező tényezőkhöz van valami közük. Az emberiség más élőlények irányítása alatt teszi meg a nagy és fontos dolgokat, itt az emberiségnél csak úgy mutatják be, mint egy színjátékban. Egy ember hús-vér testének a felszíne, tehát a megszerzett test alapvetően egyáltalán semmi.

Ha az emberi testről van szó, korábban már szintén elmagyaráztam nektek ezt egyes alkalmak során, de széles körben még nem magyaráztam el. Mert ez a *Fá*, amelyet ma terjeszték, a kozmikus *Fá*. A *Fá*-helyreigazításnál a világegyetem helyreigazításáról van szó, a *Dáfá*-tanítványok egyidejűleg léteznek a *Fá*-helyreigazítással, ezért nem magyarázhatok el semmi túl konkrét, túl alacsony szintű dolgot, vagy a három világgörben és az emberi társadalomban levő konkrét helyzetet. Ilyen dolgokat nem szabad beleszőni a kozmikus *Fá*-ba, emiatt nem is magyaráztam el azokat. Csak egyes alkalmak során magyaráztam el ilyen kérdéseket.

Az embereknek természetesen még van három szelleme és hét lelke, és így tovább. Azonkívül létezik még az ember igazi bőre; aztán létezik még a veleszületett, a szülők által biztosított két tényező, olyan emberalkotó tényezők, amelyek más, a hús-vér szem számára nem látható dimenziókban léteznek. A hétköznapi emberek táplálékából nyert anyagokkal a felszínes emberi test lassan megnagyobbodik, az emberek ezt felnevelésnek nevezik. Ezt a hús-vér testet a hétköznapi emberek anyagi dimenziójából alkotják meg, száz évvel később meg fog öregedni és meg fog halni, aztán újra anyagokra fog felbomlani. Ez azt is jelenti, hogy egy hétköznapi ember megszerzett teste csak egy hordozó, az egyedüli úgynevezett gondolatok, amelyek a hús-vér agyban létezhetnek, alapvetően azok a felszínes gondolatok, amelyek az emberiség felnevelésénél összegyűjtött tapasztalatokból képződtek az agyban. A hús-vér test valódi gondolatai pontosan ilyesmik. És magukból a nézetekből nem jöhet létre értelem, a nézetek hiányosak és nincs rendszerük, azonkívül összefüggéstelenek. Ezért, amikor egy ember feladta a főtudatát, előfordulhat, hogy többé nem gondolkodik észszerűen; egyszer keletről beszél, egyszer nyugatról beszél, egyszer így és másszor úgy. Nem tudja összeilleszteni ezt, még önmaga sem tudja, miről beszél, és azt sem tudja, mi a célja, mivel nem tudja megtalálni a vezérfonalat, ami ezt mind összeköti. Ez mind a megszerzett dolgok visszatükröződése. Ha egy ember gondolatban feladta a főtudatát, nemcsak az ilyen nézetek fogják zavarni, hanem bármilyen külső információk is, emiatt azt fogják mondani, hogy ez az ember elmebeteg.

Ez azt is jelenti, hogy ez az üldözés azáltal mutatkozik meg itt az emberiségnél, hogy ennek a gonosz, rossz embernek a *Dáfá* iránti irigységét más dimenziók gonosz élőlényei irányítják, és ennek a bohócnak a gonoszságát használják ki, hogy kiváltsák ezt a legnagyobb botrányt, amilyen a történelemben még sohasem fordult elő – a *Dáfá*-tanulók tébolyodott üldözését a gonosz által. Minden ürügy az elnyomásra hazugság. Ő manipulálja az egész társadalom propagandagépezetét, és az sok szemenszedett hazugságot hintett el a kínai emberek között és az egész világ emberei között. Ámbár gonosz, a *Dáfá*-tanítványok mégis érettebbé váltak ennél az üldözésnél az acélozás által, és átlátták mindezt; emiatt most egyre tisztább lett a fejük, és egyre ésszerűbbé váltak. Kezdetben némely tanulók nem tudták világosan felismerni a gonosz természetét, mivel még nem távolították el egyes emberi érzületeiket. Mivel nem voltak erős őszinte gondolataik, magával ragadta őket a ragaszkodás, és néhány emberi gondolat keletkezett náluk, ezáltal az értelmük egy homályos oldala is megnyilvánult. De ezen az üldözésen keresztül a *Dáfá*-tanítványok felismerték a művelés komolyságát, úgyhogy ti világosan felismertétek a gonoszt, és végül mégis jól tudtátok csinálni, különösen a szárazföldi Kínában élő *Dáfá*-tanítványok válnak egyre érettebbé az acélozás által. Ha ilyen *Dáfá*-tanítványokat tartóztatnak még le a gonosz üldözés közben, nem hagyják magukat olyan könnyen átnevelni, mint ahogyan nevetséges módon megemlítik. Mit jelent a megbánás? Mit jelent az átnevelés? Mivé kell átnevelni? Mind azon vannak, hogy jó emberek, a világ legjobb emberei legyenek. Ők jó emberek, akik felülmúlják a hétköznapi embereket. Tehát mivé akarod őt átnevelni? Mit jelent az átnevelés? A gonosz valóban minden lehetséges visszataszító dolgot megtett! Én már régen megmondtam, hogy az, aki megtámadja a jót, bizonyosan a gonosz.

Ezen üldözés közben a gonosz élőlényeknek mindenesetre a legrosszabb szándékaik vannak. De a régi erőknek, amelyek a gonoszt ellenőrzik, szintén megvan a céljuk. Mi a céljuk? Felszínesen

nézve ezt a gonoszt használják ki, hogy gonoszul járjon el a *Dáfá*-tanítványokkal és a *Dáfával* szemben úgy, hogy az úgynevezett acélozáson keresztül a *Dáfá*-tanítványok érettebbé váljanak, és úgy, hogy kiselejtezzék azokat, akik nem méltók arra, hogy *Dáfá*-tanítványok legyenek. Aztán arra használják fel azokat a bűnöket, amelyeket a gonosz élőlények követek el a *Dáfá*-tanítványokkal szemben, hogy megsemmisítsék a gonosz élőlényeket, és így megtisztítsák a világegyetemet; a régi erők ezt éppen így rendezték el. Milyen nemes lelkű, nem igaz? De nem az! Az igazi céljuk az, hogy meg akarják kapni azt, amivel rendelkezni akarnak. Ez nem egy apró keretben történő művelés, a világegyetem a *Fá*-helyreigazításban található. Összehasonlítva a *Fá*-helyreigazítással minden más jelentéktelen, nem áll helyes arányban vele, és nem lehet összehasonlítani ezzel. A személyes művelésnél létező körülményeket többé nem lehet összehasonlítani a *Fá*-helyreigazítással. Bármilyen magas szinten is vannak a régi erők, ha nem tudják helyesbíteni ezt a viszonyt, az veszélyes számukra, akkor kiselejtezik őket a világegyetemben történő *Fá*-helyreigazításnál. Az a számtalan élőlény, akit emiatt letaszítottak, mind nagyon magas szinteken volt. Ami a legszörnyűbb: Amikor a régi erők részt vettek ebben, szintről szintre úgy rendezték el, hogy a saját alacsonyabb szintekről származó régi erőiket ők semmisítsék meg; mert tudják, hogy azokat a bűnöket, amelyeket a gonosz a *Dáfával* szemben követett el, sohasem fizethetik vissza azok az élőlények, akik közvetlenül rosszat tettek.

Az alapelvek szintről szintre magasabbak. Még magasabb szintekről nézve az alacsonyabb szintek elrendezése, hogy állítólag segítséget nyújtanak a *Dáfának*, gyalázatos, emiatt az a szándékuk, hogy a manipulálókat is kiselejtezzék a *Fá*-helyreigazítás közben. Mert a magasabb szintek alapelveivel megítélve ők is vétkeztek a *Dáfával* szemben. Azonban ők nem tudják, hogy azok a még magasabb szinteken levők őket is pontosan így tekintik, azok őket is le fogják taszítani ugyanezen a módon, ezért az alacsonyabb szintek régi erőit folyamatosan semmisítik meg a magasabb szintek régi erői. Ezt nem én akartam. Egy élőlény sem méltó arra, hogy részt vegyen ebben a dologban, ők azonban szándékosan részt vettek benne. De én szintén újra és újra elmagyaráztam számukra a *Fát*, én ezt szintén megmondtam nekik. Különböző élőlényeket én egyformán kezelek. Természetesen ezek a régi erők ragaszkodnak ahhoz, amit tenni akarnak, és ahhoz, amit el akarnak érni. Ők ezt bármiféle megbánás nélkül teszik; miközben ezt teszik, süketek maradnak; őket fentről ellenőrizték, hogy ezt tegyék, emiatt az összes régi erő a végén saját maga fog maradéktalanul kiselejteződni.

Amit én akarok, az az, hogy egy élőlény se zavarja a *Fá*-helyreigazításnak ezt az ügyét, és még egyáltalán részt se vegyen benne. *Fá*-helyreigazítás, ha a legalapvetőbb kiindulóponttól kezdve, a legalacsonyabb ponttól kezdve folyamatosan igazítom helyre a *Fát* felfelé, nem fogom egy élőlény bűneit sem észben tartani, mindegy, hogy milyen rossz, és mindegy, hogy milyen nagy bünt követett el a történelemben. Én meg tudom tisztítani az életedet a legmikroszkopikusabbtól kezdve a felszínig, sőt az összes élőlény gondolatait is. A lentől felfelé való folyamatos helyreigazítás a legjobb könyörületes megoldás, így egy élőlény sem fog leesni és egy élőlény sem fog vétkezni a *Dáfá* ellen és a *Fá*-helyreigazítás e dolga ellen. Milyen jó lenne ez! De ez nem megy, ők feltétlenül meg akarják tenni ezt, innen ez a katasztrófa az emberi társadalomban.

Dáfá-tanítványokként ez ellen az üldözés ellen vagyunk. A Mester szemszögéből nézve én nem ismerem el ezt a dolgot: a régi erők egész elrendezésének a szempontjából nézve sem ismerem el. Így a régi erők még tébolyultabbá váltak, emiatt néha nemcsak a gonosz élőlények vettek részt az üldözésben, hanem még a magas szintekről való régi erők némely élőlényei is. Minden élőlény saját maga fogja megválasztani a jövőbeli útját a *Fá*-helyreigazításnál. Ami minden élőlény előtt áll, az az, hogy valóban saját maga válassza meg a jövőjét.

Láttatok, hogy ennél az üldözésnél már minden trükköt kimerítettek, és a *Dáfá*-tanítványok is érettebbek lettek az acélozás által. Akár belföldön, akár külföldön, bár még mindig sok élőlény létezik, amelyet a gonosz propaganda becsapott, de más dimenziókban nagyjában és egészében véve a gonosz és az igazak erői közötti egyensúly felborult. Az igazak erői már a legmélyebb pontra húzták le a mérleget. A gonoszok szempontjából ők már nem tudnak többé helytállni. Bármilyen gonosznak is tűnnek a világon élő gonosz emberek, alapvetően ezt a régi erők rendezték el így. Korábban azt mondtam, hogy az üldözés végéig a gonosz nem fog felhagyni az üldözéssel. Ha holnap abba kellene maradnia, a gonosz ma éppúgy, mint azelőtt, gonoszat cselekedne. Mielőtt a *Fá*-helyreigazítás befejeződik, ez pontosan így van a világegyetemben. Az nem lehet, hogy magától jobb legyen, mivel a *Fá*-helyreigazítás még nem fejeződött be. Hiszen hogyan lehetne jobb, anélkül hogy helyreigazítanák a *Fát*? A mérge mármint mérgező, még ha azt is akarod, hogy ne legyen mérgező,

ezt nem érheti el. Ebből a szempontból nézve semmiféle illúziót sem kellene táplálnunk azokkal a gonosz erőkkel szemben, bezárólag a hétköznapi emberek között élő gonosz emberekkel, akik a *Dáfát* üldözik.

Némi idővel ezelőtt sok tanuló azt gondolta: „Hamarosan sor kerülne a Kínai Kommunista Párt tizenhatodik kongresszusára; milyen szép lenne, ha Kínában a démoni főnök, tehát az emberiségnek ez a romlott alakja visszavonulna. Nem rehabilitálnák akkor a *Dáfánkat*? Ki akar még a bűnbakja lenni? Ki szeretne még olyan ostoba lenni, mint ő?” Az ilyen gondolatok nem tévesek az emberi társadalomban, de művelőként mégsem helyesek. Ez egy olyan nagy *Fá*, olyan sok jövőbeli nagyszerű istenség van, akit a *Dáfá* művelt ki; nagyszerű *Dáfá*-tanítványok, hogyan helyezhetitek ti a reményt a hétköznapi emberek bármelyik személyébe? Ez nem egy sértés saját magunkkal szemben? Irányíthatja az emberiség az istenségeket? De sok *Dáfá*-tanítványunk gondolkodott így. Ha egyvalaki így gondolkodik, az nem tesz semmit. Ha ketten gondolkodnak így, az sem tesz semmit, ez a személyes művelés problémája. Ha mindenki így gondolkodik, ha a *Dáfá*-tanítványok egész tömege így gondolkodik, akkor milyen jelenség ez? Egy erős és nagy hullám, egy erős ragaszkodás. Ez semmi esetre sem megy. Én láttam ezt, és a régi erők is látták. A régi erők azt gondolják: „Hogyan mehetne hát ez?” Így még rosszabbá tették a Kínai Kommunista Párt tizenhatodik kongresszusának az eredményét.

Korábban azt mondtam, hogy mindent, ami ma az emberi társadalomban történik, alapvetően a *Dáfá*-tanítványok szíve okozott. Bár léteznek a régi erők, de ha neked nincs meg ez a szíved, semmit se csinálhatnak. Ha nagyon erős őszinte gondolataid vannak, a régi erők tanácstalanok. Ha valaki az emberi társadalomból valóban elérte, hogy rehabilitáljon minket, gondoljátok csak át, az emberiség talán meg fogja tenni ezt, utánagondoltál-e már egyszer annak, milyen magas pozícióba kell nekem helyeznem ezt az embert? Nincs így? Ti művelők vagytok; minden változás a művelések és a *Fá*-helyreigazítás közben fog megtörténni. Mindaz, amit ti saját magatok igazoltatok felismerés által, mindaz, amit meg fogtok kapni, ezen az úton fog keletkezni, amelyet saját magatok jártok. Ne gondoljatok arra, hogy a régi erők engedményeket tehetnének nekünk, vagy, hogy milyen segítséget kaphatnánk az emberi társadalomtól. Ti vagytok azok, akik a hétköznapi emberek társadalmát és az összes élőlényt megmentik!

Akár üldözik az embert, akár nyomás alatt áll az emberi társadalomban, az elkerülhetetlen, hogy egy hétköznapi ember szíve szerepet játsszon ennél, ezért kerülhet napvilágra a hétköznapi emberek néhány gondolata, azonban nem kellene olyan nagy hangsúlyt fektetni erre. *Fá*-helyreigazítás tanítványai, az üldözés már ilyen messzire jutott el, és a *Fá*-helyreigazításnál a *Dáfá* már elérte ezt a lépést, mi félnivaló létezik még számunkra? Nem pillantottátok már meg tisztán a jövőtöket? Emiatt, mihelyt erős őszinte gondolataitok vannak, már megtagadhatjátok és letaszíthatjátok ezeket a gonoszokat és az elrendezésüket úgy, hogy többé ne legyen hatásuk. És ti mindannyian a hétköznapi emberek között vagytok, ámbár ilyen különböző gondolatok merültek fel, amikor ilyen dolgok előtt álltok, ráadásul még több embernek vannak különböző felismerései és egyes emberi érzületei, ez szintén semmi különös, mivel ti még a megemelkedési folyamatban vagytok a művelésnél, a ti utatok a *Dáfá* igazolására, az összes lény megmentésére és a végérvényes beteljesüléshez éppenséggel göröngyös. A döntő az, hogy miután az ember tisztában van ezzel, a jövőben minden lépést jól csináljon.

Már mondtam, ha egyetlen élőlény sem üldözné a *Dáfát*, mindent meg lehetett volna oldani könnyöreltesen. De én tudom, ha az élőlények ebben a világegyetemben mind olyan jók lettek volna, akkor nem kellett volna többé helyreigazítani a *Fát*. Teljes bizonyossággal fel fognak lépni, ez csak a forma kérdése. Így okoznak egy vizsgát számunkra, *Dáfá*-tanítványok számára, ez csak így van. Ez egy természetes jelenség, de a régi erőknek ez az elrendezése, egy ilyen aprólékos, nagyon szisztematikus elrendezés fentről lefelé, egyedülálló. Ez az óriási nehézség valóban nagyon nagy. Amit ti érzékeltek, az csak az emberi társadalomban való megjelenés, de amit én láttam, az velőtrázó az egész világegyetem összes élőlénye számára. Az emberek talán nem érthetik meg azt, amit mondok. Amikor az emberiség felfedezi, hogy a világegyetemben levő csillagok megújulási folyamatának a jelensége eléri a tejútrendszerünk felszínét, mindezt el fogják hinni. (taps)

Éppen most mondtam, hogy a *Fá*-helyreigazítás egész ideje alatt a *Dáfá*-tanítványok nagyjában és egészében véve nagyon jól csinálták, a *Dáfá*-tanítványok szintén egyre érettebbé váltak

az acélozáson keresztül. A *Fá*-helyreigazításnál, mindegy, hogy milyen formát használnak fel a *Dáfá*-tanítványok az összes lény megmentésére, mit vetettél be ennél, és mindegy, hogy milyen módszert használsz, te azon vagy, hogy igazold a *Fát*, és előrehaladj az igazság tisztázásának az útján, azonkívül egyre jobban csinálod, és egyre észszerűbb vagy. *Dáfá*-tanítványként ti is egyre jobban működtök együtt egymással. Korábban sok tanuló talán szintén szert tett egy ilyen tapasztalatra, nevezetesen, ha a *Dáfá*-tanítványaink közösen akarnak tenni valamit, léteznek érvelések, sőt néha valamivel hevesebbnek tűnnek. Ha felmerül az emberi szív, az még a *Fá*-igazolások nagy dolgát is befolyásolhatja. A *Fáról* való megértésekkel és az emberi szív könnyedén vevésével az ilyen jelenségek egyre kevesebbek lettek az ilyen dolgoknál. Hogyan létezhetnek hát érvelések? Valójában azok a dolgok játszanak egy ilyen szerepet, amelyeket még nem távolítottak el a hétköznapi emberek felszínén. Ha neked nagyon erős őszinte gondolataid vannak, akkor viszont nem működnek. Ti azt is tudjátok mindannyian, hogy a *Fá* jó, és meg akarjátok őrizni a *Fát*, nektek meg kell tennetek ezt, meg kell mentenetek minden élőlényt, és igazolnotok kell a *Fát*. Ha nektek nincsenek erős őszinte gondolataitok, a hétköznapi emberek érzületei keveredhetnek beléjük, úgyhogy egy túlfűtött érzelem keletkezik, sőt némelyek azt gondolják: „Mindenesetre én ki akarok tartani az enyém mellett”, és így tovább, ilyen tényezők, így jönnek létre egyes olyan helyzetek a *Dáfá*-tanítványok között, amelyeknek nem kellene létezniük. Az utóbbi időben már jobban viselkedtetek, mivel egyre érettebbek lettetek.

Tudjátok ti tulajdonképpen, hogy a mennyben levő nagy megvilágosultak sok dologban szintén együttműködnek és megbeszélik egymással? Sákjamuni buddha azt mondta, hogy olyan sok tathágata létezik, mint ahány homokszem a Gangeszben, nevezetesen a mennyben levő *Fá*-király; egyedül a buddhák, az istenségeknek ez a fajtája, már olyan sokan vannak, mint a homokszemek a Gangeszben. Ez csak egy kis mennyiség; ezzel csak arra gondolt, amit a saját szintjén látott. A buddhák csak egyfajta istenség, akik egy kis részt foglalnak el a világegyetemben, mi van hát a többi istenséggel? Számtalan különféle istenség létezik, ők számtalanok, az összes élőlény száma határtalan. Ha tenni akarnak valamit, és elkezdenek azon vitatkozni, akkor az szörnyű, mert minden megvilágosultnak van egy sor alapelve, amelyet a kozmikus alapelvekből bizonyított felismerés által, ő kialakította a saját dolgai egy sorát a világegyetemről való felismeréseinek keresztül. Mint például Sákjamuni buddha, az ő dolgainak a sorát nevezetesen úgy hívják: „Parancsolat, Meditáció és Bölcsesség”. Mindegyik nagy megvilágosultnak, a világegyetem egy élőlényének, aztán szintén van egy sor felismerése a világegyetemről. Nem lenne szörnyű, ha elkezdenének vitatkozni? Náluk viszont nem létezik ilyesmi.

Milyen érzületük van nekik? Az tolerancia, hatalmasan nagy tolerancia, tolerálni tudnak más élőlényeket, és valóban más élőlények helyzetébe tudják helyezni és képzelni magukat. Sokan közülünk még nem tudják elérni ezt a művelési folyamat közben, de ti azon vagytok, hogy fokozatosan felismerjétek és elérjétek ezt. Amikor egy istenség javasol egy módszert, nem sietnek azt elvetni. Neki nem sietős azt mondania vagy hinnie, hogy az ő módszere jó, hanem megnézi, mi a végérvényes eredménye más istenségek módszereinek. Léteznek különböző utak, mindenkinél más az út. Azok az alapelvek, amelyeket az élőlények felismerésén keresztül tanúsítottak a *Fában*, különbözőek, de könnyen meglehet, hogy az eredmény ugyanaz. Emiatt az eredményt nézik meg. Ha eléri az eredményét, és valóban el lehet érni azt, amit el akar érni, akkor mindannyian egyet fognak érteni, így gondolkozik minden istenség. Azonkívül, ha valahol hiányzik valami, feltétel nélkül és hallgatólagosan ki fogják pótolni, hogy még jobban vigyék véghez. Így kezelik ők a problémákat.

Az embervilágban történő művelésnél a hétköznapi emberek között *Dáfá*-tanítványokként mindnyájatoknak világos felismerésetek van a *Fá*-alapelvekről, nevezetesen, hogy ne ragaszkodjatok a hétköznapi emberek közötti nyereséghez és veszteséghez, bezárólag a *Fá*-igazolások dolgaival. Nem kell úgy lennie, hogy az embernek feltétlenül a saját véleményét kell kimondania, és feltétlenül így és úgy kell lennie, avégett hogy meg tudja alapozni a hatalmas erényét a világegyetemben, ez nincs így. Neked van egy jó ötleted, amelyet kigondoltál magadnak, te viseled a felelősséget a *Fáért*, az nem fontos, hogy elfogadják-e az ötletedet vagy a módszeredet. Ha a többiek ugyanazt a hatást tudják megcélolni a módszerükkel, és te nem ragaszkodtál a sajátodhoz, éppen ellenkezőleg, egyetértesz a többiekkel, akár kimondtad az ötletedet, akár nem, az istenségek látni fogják: „Nézd csak meg őt, nincs ragaszkodó szíve, ilyen nagyvonalú és toleráns tud lenni.” Mire fektetnek hangsúlyt az istenségek? Nem erre fektetnek hangsúlyt? Miközben makacsul saját magadat

hangsúlyozod ki, éppen azon vagy, hogy a bivalytülokbe mássz, amikor a mennyben levő istenségek ezt látják, nem tudják elviselni. Ambár te arról beszélsz, hogy jónak vélted a *Dáfá* számára: „Az én ötletem jó, ezzel el lehet érni valamilyen célt”, talán ez valóban így van, mi azonban nem akarunk ilyen ragaszkodást, ez túl emberi. Ha az ember el tudja érni ezt, minden istenség azt fogja mondani, hogy ez az ember valóban nagyszerű. Az istenségek nem fogják megemelni a szívedet, csak azért, mert az ötletednek hatása van, hanem csupán akkor fogják megemelni a szívedet, ha látják, hogy megemelted a megértésedet e kérdés számára. Ezek nevezetesen az ortodox *Fá*-alapelvek. Ha azt mondja az ember: „Én ilyen és olyan leszek, mivel én ilyen és olyan sok érdemet szereztem magamnak”, igen, a hétköznapi emberek számára ez így van. A világegyetem *Fá*-alapelveinek a szemszögéből nézve egy bizonyos minőségben vagy egy különleges környezetben talán ezt az oldalt is szemügyre veszik, de a valódi emelkedés nem a nyereségen, hanem a lemondáson keresztül történik.

A tanulóink közül sokan valóban nagyon gyorsan megemelkednek a folyamatos művelésnél, nagyjából és egészében véve kiváltképpen a közös megemelkedés és az egymással való együttműködés tekintetében csináltátok ti mindannyian szintén egyre jobban. Most az a megfontolandó, hogyan csinálhatnátok még jobban és még pontosabban azt a munkát, amelyet meg kell csinálni. *Dáfá*-tanítványként nem is kellene a természetes változásokba vagy a külső változásokba, a hétköznapi emberek társadalmának a változásaiba helyezni a reményt, vagy abba, hogy valaki valamiféle szívességet tesz nekünk. Ti pontosan istenségek vagytok, ti pontosan különböző világegyetemek jövőbeli urai vagytok, kiben reménykedtek ti? Minden élőlény bennetek reménykedik! (taps) Ez valóban így van. A világegyetem igaz arculata meg fog mutatkozni a közeljövőben, addigra aztán eldől, hogy jól vagy rosszul cselekedtünk-e, aztán az már úgy van. Mielőtt ennek a dolognak vége, az egy esély. Közülünk mindenki azon van, hogy a saját útját járja, és hogy beteljesítse a saját gyümölcshelyzetét. Hogy te *Dáfá*-tanítványként jól jártad-e a *Fá*-helyreigazításnak és minden élőlény megmentésének az útját, ezt te mind saját magad fogod látni, bezárólag a *Fá*-helyreigazítás egész folyamatának a csekélységeivel, nagyon tisztán fogod látni. A gonosz és a rossz élőlények természetesen nem pillanthatják meg a jövőt. Minden élőlény, akit megmentettetek, és akinek az értelme újra kitisztult az igazságtisztázásokon keresztül, hamarosan látni fogja a beteljesülések grandiózus jelenetét. (taps) Ez teljes bizonyossággal nyíltan és őszintén történik.

Természetesen a *Dáfá*-tanítványok között nemrég történt egynéhány dolog. A Mester sok dolgot nem magyarázhat el nektek, kiváltképpen ebben a pillanatban nem lehet elmagyarázni őket. Mert a régi erők azt gondolják, ha én ezt kimondtam, akkor ők egy magasabb nehézségi fokot fognak okozni nektek, ezt az egymás közötti együttműködésekkel való dolgot is csupán most magyaráztam el. Mert te most jól csináltad, akkor már elmegy, fokozatosan világossá vált számodra, csupán azután magyaráztam el.

Némely tanulók arról beszélnek: „Én megtagadom a régi erők elrendezését.” Egy nagy környezetben nagyon jól tud uralkodni magán, de normál körülmények között könnyen ellazulnak az őszinte gondolatai. Abban az esetben, ha nincsenek erős őszinte gondolatai, könnyen adódhatnak problémák. Én nem gondolok mindenkire, hanem egy nagyon kis számra, nagyon kevesekre. Miért? Ezek a régi erők nagyon sok dolgot elrendeztek a történelemben, az elrendezésük nagyon jól átgondolt és nagyon részletes. Avégett hogy az elrendezésük ne üssön ki balul, az előző Földön már gyakoroltak egyszer. Gondoljátok csak át, tudnának ők nem ragaszkodni ehhez? El tudnák-e engedni ők azt, amit csinálni akarnak? De ha nekünk nagyon erős őszinte gondolataink vannak, akkor megfelelünk egy kozmikus alapelvnek. Akár a régi, akár az új világegyetemben, abban létezik egy ilyen alapelv: Amit egy élőlény választ, azt saját maga dönti el. Még akkor is, ha valamilyen fogadalmat tett le a történelemben, a döntő pillanatban saját maga mondja ki a végső szót; ez itt magába zárja a pozitív és a negatív oldalakat is.

Akkoriban a művelési folyamatnál sok *Dáfá*-tanítványt a régi erők küldtek ide, hogy zavarjanak, és negatív hatást fejtsenek ki. De ők megtagadták ezt, a művelés közben őszinte gondolatok keletkeztek náluk, nem működnek többé együtt, és igazi *Dáfá*-tanítványok lettek. De léteznek némelyek, akik nem olyan jók, ők hagyják magukat sodortatni a régi erőktől, úgyhogy sok dolog történik váratlanul. Itt nem szeretnék erről a részről beszélni. Amit mondani akarok, az néhány olyan probléma, amely röviddel ezelőtt merült fel az igazi *Dáfá*-tanítványok között. Természetesen

ezek egyedi esetek, de ti mindannyian szintén tudtok róluk, és azon vagytok, hogy elgondolkozzatok ezekről. Valójában némely élőlények közületek életről életre reinkarnálódtak a történelemben, könnyen meglehet, hogy az emberi társadalomban és a zavaros ködben ti valamilyen megállapodásra jutottatok a régi erőkkel: „A *Fá*-helyreigazítás napján így és úgy fogok cselekedni, vagy így és úgy fogok járni.” Az akkori régi *Fá*-alapelvek szemszögéből nézve ez teljesen helyes, így jutottak egyes tanulók közületek ilyen megállapodásokra, emiatt merülnek fel időnként egyes dolgok a *Dáfá*-tanítványaink között. A problémák amiatt merültek fel, mivel a régi erők úgy gondolják, hogy némely tanulók azt hiszik, mielőtt ők *Dáfát* művelnek, semmitől sem szükséges félniük: „Ameddig *Dáfá*-tanítvány vagyok, számomra nem is léteznek többé veszélyek.” Ezért ők látták ezt: „Hiszen ez nem megy; ez nem azt jelenti, hogy az ember már biztosította magát? Ha tanulta a *Dáfát*, az embernek nem szükséges többé félnie, ez önmagában nem egy erős ragaszkodás?” Emiatt nehézségeket akarnak okozni a *Dáfának*. Innen jön ez. De a Mesternek számtalan *fashene* és számtalan ortodox istensége van, akik a *Fát* őrzik, akkor miért nem törődnek hát ők azzal, ha a régi erők nehézségeket okoznak? Mivel a történelemben a *Dáfá*-tanítványaink némelyike valamilyen megállapodást kötött a régi erőkkel, a régi erők ragaszkodnak ehhez a ponthoz, és nem akarják elengedni.

De ez nem jelenti azt, hogy ezt nem lehet többé eltávolítani. Ahogy éppen most mondtam, ha a történelemben bármilyen megállapodásokat is kötöttél, és ma nagyon erős őszinte gondolataid vannak, nem ismered el, és semmi esetre sem akarod, megtagadhatod azt. De ilyen esetekben ez pontosan valamivel nehezebb. A nehézség abban rejlik, hogy a régi erők nem fognak olyan könnyen feladni téged, ki fogják használni a réseidet, mielőtt egy picikét lazítottál, már kihasználják ezt. Ha az embernek nagyon erős őszinte gondolatai vannak, akkor azért nem használhatják ki, mivel a *Fá*-helyreigazítás közben a *Dáfá* nem ismeri el a régi erők elrendezését, mesterként én sem ismerem el. Természetesen mindegyik *Dáfá*-tanítványunk azt mondja, hogy mi nem ismerjük el a régi erők elrendezését. Az nem elég, ha ezt csak mondja. Az ember pontosan a *Dáfá* és a *Fá*-helyreigazítás követelményei szerint cselekszik, éppenséggel nem ismeri el mindazt, amit ők a történelemben elrendeztek, magukat a régi erőket sem ismeri el. Ha nagyon erős őszinte gondolatai vannak, el tudja taszítani és meg tudja tagadni az elrendezésüket. (taps) Mert nekünk semmi esetre sem szabad elismernünk őket.

Hogyan rendezhetik el a világegyetemben levő élőlények a saját jövőjüket? Ez egyáltalán nem megengedett. Később fel fogjátok ismerni ezt az alapelvet. Hogyan keletkezett a világegyetem? Pontosán egy *Dáfá*-megvilágosult egyetlenegy gondolata által keletkezett. (taps) A különböző szinteken levő nagy megvilágosultak különböző szinteken levő világegyetemeket teremtettek a gondolataikkal. Miután egy világegyetem csak egy gondolat által létrejött, a benne levő élőlény azt mondja: „Neked nem így kellene megteremtened engem, neked úgy kellene megteremtened engem.” Övé a végső szó? Nem. Azon istenség számára, aki egyetlenegy gondolattal megteremtette ezt az élőlényt, ez jelentéktelen. De ennek a nagy megvilágosultnak, aki ezt az élőlényt teremtette, tehát ennek az istenségnek tökéletesen meg kell felelnie az istenségek és a *Fá* kritériumainak, nagy együttérzéssel kell rendelkeznie, így az általa teremtett világegyetem teljes bizonyossággal szép, a nála keletkezett gondolat is tiszta és szép. Emiatt egy élőlénynek feltétlenül meg kell felelnie a világegyetemben levő élőlény kritériumainak különböző szinteken, ezt nagyon fontosnak tartják. Ez azt is jelenti, hogy mindegy, mit is tettek a régi erők, mi nem ismerjük el a korábbi elrendezésüket, mert ők is olyanok, akik megmentendők, csak ők azt választották, hogy kiselejtezzék őket. Hogyan választhatja meg az, aki megmentendő, hogyan kellene őt megmenteni? Beleesett a vízbe, és valaki meg akarja menteni, de ő azt mondja: „Nem közvetlenül a kezeddal kellene megmentened engem, neked a kedvenc csónakkal kellene megmentened engem.” Hogyan mehetne hát ez?

Egyes dolgok, amelyek röviddel ezelőtt történtek, mind történelmi okok miatt merültek fel. Korábban ezt nem magyaráztam el nektek, mert nem akarom, hogy ragaszkodás keletkezzen nálatok: „Milyen kapcsolatod van nekem a régi erőkkel?” Egyikötöknek sem kellene így gondolkodnia. Csak egészen-egészen keveseket érint, de akkoriban a szándék nagyon jó volt, ez a *Fá* miatt volt, emiatt ezek a *Dáfá*-tanítványok mindenesetre már eljutottak a beteljesüléshez, (taps) ők nagyon magas szinteken vannak. (taps) Ez az oka ezeknek az eseményeknek. Emiatt a *Fá*-tanulás nagyon fontos. Az őszinte gondolataitok és minden, amit tesztek, a *Fából* jön, ezért nem kellene elhanyagolnotok a *Fá*-tanulást, mindegy, hogy milyen elfoglaltak vagytok.

Ennyit mára, mert amikor azok a gyakorlók, akik tévéadásokkal foglalkoznak, tegnapelőtt egy összejövetelet tartottak, már nagyon sokat elmagyaráztam nekik, nagyon sok kérdést tettek fel, amely szintén nagyon reprezentatív, így ma már nem válaszolom meg a kérdéseiteket. Azt tervezem, hogy annak a napnak a hangszalagfelvételét feldolgoztatom velük, és a javításom után közzéteszem. A feltett kérdések általános érvényűek, ezek mind olyan problémák, amelyeket tudni akartok, és meg akartok oldani. Ennyit mára, köszönöm nektek! (taps)

A *Dáfá*-tanítványok kilátásai teljes bizonyossággal ragyogóak, végérvényesen ragyogóak. (hosszas taps)

Li Hongzhi
2002. 11. 30 .

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
Dafa	Tafa	Tafa
Fa	Fa	Fa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fashen	fasen	fashên
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
pinyin	pinjin	p'inyin
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:	2002. 11. 30.	Utolsó – német – módosítás:	2022. 11.
A magyar fordítás elkészült:	2006. 09. 28.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 04. 10.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz 2002 in Philadelphia in den USA

<https://de.minghui.org/html/articles/2002/11/30/35.html>

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz 2002 in Philadelphia in den USA | Falun Dafa -

Minghui.org

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Falun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ „Mindkét parton szakadatlanul majomrikoltozások, könnyű csónak siklik, ezernyi sziklazátony már mögötte van.” – az utolsó két verssor a *Tang*-dinasztia idején élt kínai költő, *Li Bai* egyik híres verséből